

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Kedves Szülők!

Nagyon szépen köszönjük a sok kitöltött szülői kérdőívet! A február 23-i találkozásunkkor sok minden elhangzott az iskoláról, életünkről, pedagógiai értékeinkről, valamint bemutatkoztak a leendő tanítók is. Az alábbiakban néhány írásban feltett kérdésre szeretnénk választ adni.

1. Hogyan segíti az iskola az óvoda iskola közötti átmenetet, átállást?

Ezzel a témával kapcsolatban nagyon sok kérdés érkezett, így egy rövid összefoglalót készítettünk az óvoda-iskola átmenet megkönnyítése érdekében, melyet külön dokumentumként csatolunk. Itt most olyan tevékenységeket, eszközöket gyűjtöttünk össze, melyeket az iskolánkban tanító pedagógusok rendszeresen alkalmaznak, alkalmazhatnak az átmenet időszakában. Ezek közül elsősorban az osztályközösség összetétele, felkészültsége, lelkiállapota alapján választanak a tanítók.

- Iskolakezdés előtti közös kirándulás, ismerkedés.
- Évkezdő iskolabejárás, melynek keretében az osztály, a tanító, és a napközis pedagógus közösen bejárja a tanévnyitó helyszínét, a belső udvart, tornatermet, ebédlőt, saját tantermet.
- Az első héten a szülők reggel és délután bejöhetnek a gyerekekkel/gyerekekért a terembe.
- Ebben az időszakban hozhatják a kedvenc plüssüket vagy bármilyen tárgyukat, ami nyugalmat ad nekik.
- A kezdeti időszakban rövidebbek az órák, nem az iskola csengetési rendje szerint élik a gyerekek az életüket.
- A tanórákon nagyon sok mozgásos, játékos feladat van beépítve.
- Az órák mondókákkal, mozgásos tevékenységekkel tanulási szakaszokra vannak bontva.
- A tantermekben szőnyeggel ellátott kuckózós játéksarok van, ahol a 6-7 éves korosztály számára érdekes játékok vannak. A bábok, fa építőkockák, mesekönyvek, társasjátékok mind az óvodai csoportszobájuk hangulatát idézik fel a kicsikben.
- Az írást egy hosszabb, gyengéd alapozási időszak, finommotorikai fejlesztés előzi meg, amelyben a gyerekek észrevétlenül érkezik meg a betűk írásának világába.
- Az olvasás tantárgyban, a betűtanulásnál mesékbe ágyazva érkeznek a betűk és a hívóképek a gyerekek életébe. Az olvasástanítás élményszerű.
- Matematikában sok képpel, eszközzel, játékokkal, és mozgással dolgozunk, figyelembe véve a kicsik életkori sajátosságait.

A TÉMA FOLYTATÓDIK A MÁSIK DOKUMENTUMBAN.

2. Kik lesznek az elsős tanítók és napközisek?

Két osztály indul a 2026/27-es tanévben, melyeknek előre láthatólag Faragó Kinga és Dorogi Lilla lesz az osztálytanítója. A napközis nevelők személye nyár folyamán dől el, addig türelmet kérünk.

3. Milyen írás- és olvasástanítási módszerrel tanítanak első osztályban?

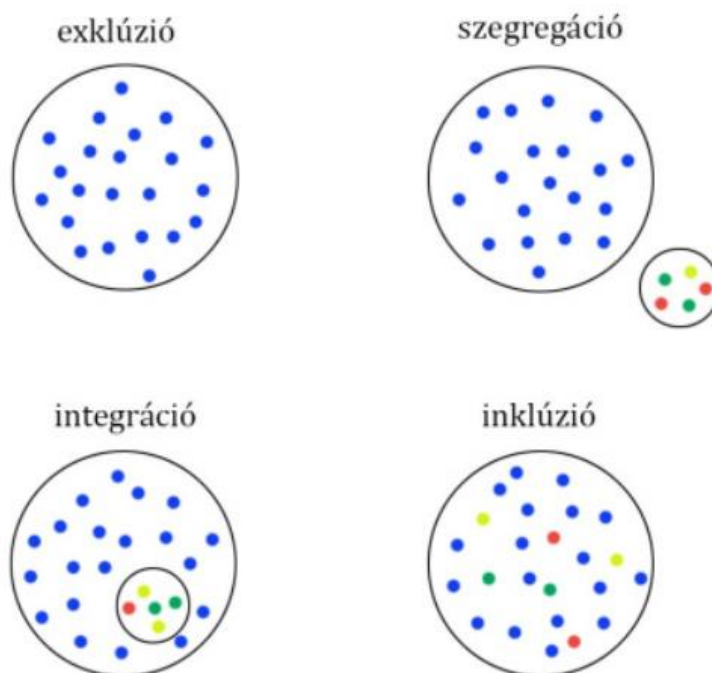
Ez osztályonként változó, nincs központilag meghatározott módszer. Minden osztálynál a tanító lehetősége erről dönteni.

Dorogi Lilla a Meixner–módszerrel tanít, ami egy speciális olvasás-írás tanítási módszer és anyanyelvi fejlesztő program. Ezzel a diszlexia-veszélyeztetett és nyelvi hátránnyal küzdő gyermekek is sikeres iskolások lehetnek, a tehetséges gyermekek pedig szárnyalhatnak.

Faragó Kingánál az olvasási folyamat jellege analizáló-szintetizáló (elemző-összetevő), ami a hangoztatásból, betű felismerésből, majd a kiolvasott betűk összeolvasásából áll. A módszer a homogén gátlás elkerülése érdekében, távol tanítja egymástól a hangzási vagy vizuális szempontból téveszthető betűket. A programban a beszéd, az olvasás és az írás között szoros kapcsolat van. A tanítás jellemzője a hosszabb előkészítő időszak, így jut idő hangösszevonás gyakorlására és a betűelemek elsajátítására. A módszer figyelembe veszi az enyhén dyslexiás gyerekeknél előforduló problémákat is.

4. BTMN és SNI integráció?

Iskolánkban a beilleszkedési, tanulási és magatartási nehézséggel rendelkező, valamint a sajátos nevelési igényű tanulók nevelése, oktatása a többi tanulóval együtt, integrált és inkluzív formában történik. Azoknak az SNI tanulóknak kerül sor a többségi tanulókkal történő együttnevelésére, akiknek nevelését-oktatását a szakértői bizottságok integrált osztályban javasolják. Ezek a tanulók többségi társaikkal együtt végzik iskolai feladataikat, de a szükséges területeken támogatást kapnak. Ez jelenti a fokozott toleranciát, az egyéni fejlesztést, esetenként más munkaszervezési formák alkalmazását, az ellenőrzés és az értékelés szigorú igazítását a tanuló képességeihez.

Osztályaink összeállításakor különösen ügyelünk arra, hogy egyrészt saját korlátaink és lehetőségeink mérten, másrészt az általános szakmai elvek szerint kerüljenek integrálásra szoruló gyermekek az egyes osztályokba. Iskolánkban főállású fejlesztők, mozgásfejlesztők, logopédus, iskolapszichológus segíti a

gyerekek integrációját, fejlesztését. A szakszerű folytonos ellátás érdekében szoros kapcsolatot igyekszünk kialakítani a fejlesztésre szoruló gyerekekkel korábban foglalkozó szakemberekkel.

5. Értékrend, pedagógia elvek?

A Zsámbéki Keresztelő Szent János Iskolaközpont fenntartója a Premontrei Kanonokrend Gödöllői Perjelsége. Az iskola értékrendjét az egyetemes keresztény értékek, azon belül a katolikus egyház tanítása határozza meg. Az iskolába más vallású családok gyermekei is jelentkezhetnek, amennyiben az iskola értékrendjével azonosulni tudnak, s azt fontosnak és értékesnek tartják.

Iskolánkban nem élvez kizárólagosságot az értelmi nevelés. Minden kulcskompetencia fejlesztését megelőzi az a keresztény hitünkéből fakadó cél, hogy olyan felelős és boldog embereket neveljünk, akik nem fordítják el a fejüket a társadalmi kihívásoktól, és képesek erősíteni társadalmunk szövetét.

Ennek az értékrendnek megfelelően iskolánk a jézusi tanításokon alapuló nevelést tartja

szem előtt. Legfontosabb pedagógiai céljaink röviden:

- az **értelmi nevelésben** az ismeretek bővítése, korrigálása, az elmélet és gyakorlat öszeegyeztetése, azaz az ismeretek bensővé alakítása;
- az **erkölcsi nevelésben** a közösségi élet és az abba való bekapcsolódás elősegítése, olyan életmód felmutatása, amelyben a közösségben élő, felelősségteljes egyént személyes kapcsolat fűzi Istenhez és embertársaihoz, személyiségét ezeken keresztül teljesíti ki;
- a **liturgiára nevelésben** az ünnep és ünneplés örömteliségének tudatosítása, az Istennel való közösség megélésére való buzdítás;
- a **testi nevelésben** a Jézus által is sokra értékelt testi egészség megőrzésének elősegítése, a test energiáinak tudatos és fegyelmezett felhasználásának elsajátítása, a testi és a lelki egészség összefüggésének tudatosítása;
- az **esztétikai nevelésben** a teremtett világ szépségére való rámutatás, olyan diákok nevelése, akik az objektív világban a szépet felismerik, megóvják, értékelik és létrehozzák.

6. Mi az iskolai napirend?

Az iskolában a tanítás reggel 8:00-kor az úgynevezett Nyitogatóval indul, a tanítási órák 8:15-kor kezdődnek. A Nyitogató egy napkezdő közös imádság, éneklés, és beszélgetés, mely segíti a gyerekeket, hogy lélekben is felkészüljenek az iskolai foglalkozásokra, jelenlétre. Az első óra utáni szünet a tízórai ideje, ekkor a gyerekek jellemzően a tanteremben vannak. Az ezt követő szünetekben ügyeletet tartunk az iskola udvarán. Ha nem kell öltözni a testnevelés órára, vagy nincs semmilyen más technikai, szervezési akadálya, akkor az alsó tagozatos gyerekeknek ki kell menni a levegőre. Az ebéd jellemzően az utolsó órák után van, erre már a napközis nevelő viszi a gyerekeket. Ebéd után kezdődik a napközi, amely egyik fő jellegzetessége, hogy 14.30-15.30 közt van egy úgynevezett védett időszak, amikor a gyerekek a feladataikkal foglalkoznak. Természetesen az iskolán belüli sport, művészeti és zenei foglalkozásokra a gyerekek el tudnak menni, de akik ebben az időszámban maradnak, ők részt vesznek ezen a napközis „foglalkozáson”.

7. Házi feladat, számonkérések?

Az otthoni írásbeli és szóbeli feladatok az órai tananyag elmélyítését, elsajátítását szolgálják. A tanulók napi óraterhelése azonban nem teszi lehetővé, hogy egy-egy tantárgyból sok otthoni feladatot adjunk és ez szükségtelen is. Törekszünk arra, hogy:

- alsó tagozaton csak annyi írásbeli feladatot adunk, amely a napközi tanulóideje alatt elkészíthető;
- az otthoni feladatokat egyértelműen közöljük;
- a több felkészülést igénylő feladatok elkészítésére több időt biztosítunk (pl. a témazáró nagydolgozat időpontját és témáját legalább a megírása előtt egy héttel ki kell hirdetni).

Intézményünkben igyekszünk a hétfégi házi feladatok mennyiségét is korlátozni, hogy tanulóinknak legyen elegendő idejük a pihenésre, és a családi programokban való részvételre. Ezért:

- a hét legutolsó óráin tantárgyanként kevesebb írásbeli és szóbeli házi feladat adható csak, mint a hétközi órákon szokásos;
- a szóbeli tananyag nem lehet több mint két hétközi óra közt feladott tananyag;
- csak kivételes esetekben lehet hétfégre gyűjtőmunkát adni.

A fenti szempontok érvényesülését egy adott osztályban rendszeresen az osztályfőnök ellenőrzi. A nem napközis és/vagy délutáni különóra járó gyerekek a házi feladatot otthon kell elkészítsék.

8. Idegen nyelv, hitoktatás, sportfoglalkozások, művészeti képzés?

Idegen nyelv oktatása negyedik osztálytól van, az angol és a német közül tudnak választani a szülők. A választott nyelvet 8. osztályig tanulják.

A gyerekeknek már első osztálytól kezdődően két kötelező hittan órájuk van, melyeket hitoktatók tartják. Iskolánkban a katolikus hittan és a református hittan közül választhatnak a szülők. A hittan órákon kívül a gyerekek együtt imádkoznak minden reggel a Nyitogatók keretében, valamint havonta egy alsó tagozatos szentmise van a plébániatemplomban, valamint szintén havonta egy 1-2. osztályos, illetve egy 3-4. osztályos szentmise az iskola kápolnájában. Minden félévben egy-egy lelki napot szervezünk a gyerekeknek, egy egyik Karácsony előtt, a másik Húsvét előtt zajlik. Az iskolai ünnepeink (tanévnitó, tanévzáró) fontos eleme a közös szentmise. A liturgiára nevelésben az ünnep és ünneplés örömteliségének tudatosítása, valamint az Istennel való közösség megélésére való buzdítás a fő célunk.

A sportfoglalkozásokat tekintve iskolánkban nagy hagyománya van labdarúgás, floorball és kézilabda csapatsportoknak (alsóban). A gyerekeknek heti 4 óra testnevelés egy heti 1 óra néptánc órájuk van.

Iskolánkban Alapfokú Művészeti Iskola működik (KSZJ AMI). Alapértékeink közé tartozik a művészeti nevelés emberformáló erejébe vetett hitünk. Ennek az elköteleződésnek jegyében működtetünk alapfokú művészeti iskolát zeneművészeti, képző- és iparművészeti, szín- és bábművészeti valamint táncművészeti ágon. A KSZJ AMI célja hogy a választott szakon belül nyújtson speciális ismereteket és az alkotómunkával együtt járó pozitív élmények segítségével járuljon hozzá a harmonikus, érzelmileg gazdag, kreatív személyiség kialakításához. További feladata, hogy kialakítsa a kultúra iránti nyitott magatartást, az esztétikai érzékenységet, neveljen a művészetek befogadására, értésére és művelésére, valamint sajátos eszközeivel, az érzelmi intelligencia fejlesztésével ösztönözzön a társadalmi érintkezésben és kommunikációban a toleráns magatartásra. Az általános kulturális értékek átadása mellett a művészetoktatáson keresztül is kiemelt feladatunk keresztény alapértékek kialakítása, megerősítése. A képzőművészeti és énekes

foglalkozásokat a szülők szabadon választhatják. Alsó tagozaton jellemzően heti két délutáni alkalommal van képzőművészeti foglalkozás, az Énekes Iskola rendszere pedig beélül a délelőtti órarendbe. Alsó tagozaton 2 énekóra és 1 kórus órájuk van a gyerekeknek.

9. Első osztállyal kapcsolatos teendők?

Nincs semmi olyan, ami miatt aggódni kellene. 😊 A felvételt nyert családok időben megkapják a beiratkozással és évkezdéssel járó technikai feladatokat.

Addig is kérjük, hogy minden nap meséljenek a gyerekeknek (ajánlott a népmese...), vegyenek részt a házkörüli és a házimunkában, kiránduljanak, mozogjanak, beszélgessenek, és legyenek együtt minél többen a kis barátaikkal! Készítsék a szívüket és lelküket, mert nagyon izgalmas kalandok és szép élmények várják őket!

FONTOS DOKUMENTUMOK, ESEMÉNYEK:

Pedagógiai Program

https://kszi.hu/dokumentumok/ped_progr_2025_26.pdf

Házirend

https://kszi.hu/dokumentumok/hazirend_2025_26.pdf

Éves programunk, amiben nagyon sok minden kiderül, hogy mennyi minden történik velünk.

<https://kszi.hu/googleNaptar.php>

FB oldalunk

<https://www.facebook.com/keresztelo.hu>

Néhány gondolat az óvoda-iskola átmenetről

Az óvoda–iskola átmenet sok szülőben ébreszt szorongást, mert egy ismeretlen, nagyobb felelősséggel járó időszak közeledik. A legtöbb gyerek azonban sokkal rugalmasabb, mint ahogy azt a felnőttek gondolják, és az átmenet természetesebben zajlik le, mint amennyire előre félünk tőle.

Mitől lehet ez az időszak sikeres?

- A gyerekek fejlődési ritmusa felkészíti őket erre a feladatra. Hat-hét éves kor körül természetesen nő a kíváncsiságuk, a feladattudatuk, a szabályok iránti érzékenységük. Sok minden, ami az iskolában szükséges, magától érkezik.
- Az óvoda már évek óta készíti őket. A közösségi élet, a várakozás, az önállósodás, a feladatok követése mind-mind olyan alap, amelyre az iskola építhet.
- Az iskola is alkalmazkodik. A tanítók ma már sokkal inkább figyelnek az egyéni különbségekre, a fokozatos terhelésre, a játékos tanulásra.

Amit egy aggódó szülő gyakran elfelejt

- Nem kell „kész” gyereket vinni az iskolába. Az iskola nem a készségek lezárása, hanem a fejlesztés folytatása.
- A gyerek nem egyedül megy át ezen. Tanítók, fejlesztők, pedagógusok, szülők együtt kísérik.
- A bizonytalanság természetes. A gyerekek ezt megérik, de ha azt látják, hogy a szülő bízik bennük, az óriási erőt ad.

Mi segíti leginkább a gyereket?

- A stabil, ritmusos, szeretetteljes háttér. Ha tudja, hogy ha bármi történik is, őt otthon biztonság várja, akkor könnyebben alkalmazkodik.
- A pozitív keretezés. Ha az iskola nem „nagy ugrás”, hanem egy új és izgalmas kalandként jelenik meg, a gyerek is így fogja megélni.
- A kis lépések. Az önállóság apró gyakorlatai (öltözés, pakolás, egyszerű feladatok) sokkal többet számítanak, mint bármilyen előtanítás.
- Sok pihenés! Minél kevesebb délutáni foglalkozás, minél több játék, mese, és közös házimunka.

Mivel segíthet az iskola?

Egy iskola akkor segíti igazán az óvoda–iskola átmenetet, ha a gyerekek számára ismerős, biztonságos és fokozatosan bővülő világot teremt.

Kapcsolódási pontok az óvodával, óvodás gyermekkel

- Óvónő–tanító együttműködés — A tanítók ellátogatnak az óvodába, megfigyelik a gyerekeket, beszélgetnek az óvónővel. Ez segít abban, hogy az iskola már az első napon ismerős arcokkal és információkkal induljon.
- Közös programok — Balázsjárás, Kopogtató, év elejei közös kirándulás. Ezek csökkentik az ismeretlenség érzését, és a gyerekek már úgy lépnek be szeptemberben, hogy „igen, itt már jártam”.

Az iskola belső működése, ami megkönnyíti a kezdést

- Fokozatos terhelés — Az első hetekben kevesebb feladat, több játék, több mozgás. A tanítók figyelik, hogyan bírja a csoport, és ehhez igazítják a tempót.
- Rugalmas elvárások — A tanítók nem várják el, hogy minden gyerek egyszerre legyen „iskolaérett”. A tanítók tudják, hogy az alkalmazkodás hónapokig tartó folyamat.
- Biztonságos napirend — Átlátható, kiszámítható ritmus, ami segít a gyerekeknek eligazodni: mikor tanulunk, mikor pihenünk, mikor játszunk.
- Érzelmi támogatás — A tanítók tudatosan figyelnek a beszokás lelki oldalára: sok dicséret, megerősítés, türelem, egyéni figyelem.

Kapcsolat a szülőkkel

- Nyitott kommunikáció — Rendszeres visszajelzés arról, hogyan érzi magát a gyerek, miben ügyes, hol van még bizonytalanság.
- Közös szabályalkotás — Szülők bevonása abba, hogyan támogassák otthon a gyerekeket, hogy az elvárások ne ütközzenek.
- Biztonságos jelenlét — Az első napokban gyakran lehetőség van arra, hogy a szülő reggel bekísérje az osztályterembe, vagy a gyerek vigyen magával valami otthoni dolgot.

A gyerekek belső erőforrásainak támogatása

- Önállóság apró lépésekben — Az iskola segít abban, hogy a gyerekek magabiztosabbak legyenek az öltözésben, pakolásban, feladatkezdésben.
- Pozitív élmények gyűjtése — Sok játékos, sikerélményt adó feladat az első hónapokban, hogy a gyerekek azt érezzék: „Én ezt meg tudom csinálni.”
- Közösségépítés — Barátságok, csoportjátékok, közös projektek, amelyek segítenek abban, hogy a gyerekek otthon érezzék magukat.

Az átmenet akkor működik jól, ha a gyerek azt érzi: az iskola nem egy idegen világ, hanem egy újabb hely, ahol figyelnek rá, értik őt, és ahol tovább építheti mindazt, amit az óvodában elkezdett. A legtöbb iskola ma már pontosan erre törekszik.

Mivel segíthet a szülő?

Egy szülő szerepe az óvoda–iskola átmenetben sokkal inkább a biztonság megteremtése, mintsem a „felkészítés” klasszikus értelmében. A gyerekek legtöbbször nem a betűk vagy számok miatt izgulnak, hanem amiatt, hogy mi vár rájuk, kik lesznek ott, és mennyire érzik majd magukat biztonságban. Ebben pedig a szülő jelenléte és hozzáállása a legerősebb kapaszkodó.

Amit egy szülő a legtöbbet tehet: érzelmi biztonságot ad

A gyerek akkor lép be könnyebben az iskolába, ha azt érzi, hogy a szülő bízik benne. Ez nem azt jelenti, hogy nem lehetnek kétségei a szülőnek, hanem azt, hogy a gyerek felé a bizalom hangján kommunikáljon.

- A gyerek azt figyeli: „Anya/apa szerint én képes vagyok rá?”
- Ha a szülő nyugodt, a gyerek is könnyebben lesz az.
- Ha a szülő bizonytalan, de közben azt üzeni: „Együtt megoldjuk”, az is erősíti.

Mindennapi apróságok, amelyek sokat számítanak

Ezek nem „iskola-előkészítők”, hanem olyan hétköznapi helyzetek, amelyek növelik a gyerek önbizalmát és önállóságát.

- Önálló próbálkozások támogatása (cipő felvétele, pakolás).
- Közös beszélgetések arról, mi várható, de játékos, könnyed formában.
- Otthoni ritmus kialakítása, amelyek kiszámíthatóvá teszik a napot.

Ezek mind azt üzenik: „Meg tudod csinálni.”

A szülő kommunikációja formálja a gyerek élményét

A gyerekek az iskoláról alkotott képüket nagyrészt a szülő mondataiból építik fel.

- Ha az iskola „nagy ugrásként” jelenik meg, az félelmet kelthet.
- Ha „új kalandként”, „új barátok helyeként”, „izgalmas tanulások terepeként”, akkor kíváncsiságot.

A szülő szavai sokszor erősebbek, mint bármilyen felkészítő foglalkozás.

Kapcsolattartás az iskolával

A szülő akkor tud igazán segíteni, ha partnerként tekint az iskolára.

- Kérdez, érdeklődik, de nem szorongja túl.
- Megosztja a tanítóval, ha a gyereknek valami nehéz.
- Elfogadja, hogy a gyerek az iskolában másképp viselkedhet, mint otthon.

Ez a fajta együttműködés sok feszültséget levesz a gyerek válláról.

Az iskolakezdés nem egy vizsga, hanem egy folyamat, amelyben a gyerek napról napra tanulja meg, hogyan legyen iskolás — és ebben a szülő szeretetteljes jelenléte a legerősebb támasz.